

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ПОГОЛІВ'Я НА ТОВ «НВП «ГЛОБІНСЬКИЙ СВИНОКОМПЛЕКС» ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Вацький В.Ф.,
кандидат сільськогосподарських наук, доцент*

*Шаферівський Б.С.,
кандидат сільськогосподарських наук, старший викладач*

Відтворювальна здатність свиноматок є важливою з економічної точки зору комплексною ознакою, що визначає ефективність виробництва свинини. Висока багатоплідність маток відноситься до біологічних особливостей свиней, яка в сумі із скоростиглістю та невеликим періодом поросності позитивно виділяє вид з поміж інших сільськогосподарських тварин, дозволяючи за рік отримувати від маток по 20-28 і більше поросят [1].

Відтворювальна здатність свиноматок відноситься до полігенно обумовлених ознак, підвищення якої методами селекції ускладнено низьким коефіцієнтом успадковування [2]. Підвищити продуктивності свиней можливо цілеспрямованим підбором і добором, створенням тваринам належних умов утримання, забезпечення їх відповідним рівнем годівлі тощо. Серед найбільш ефективних методів підвищення продуктивності маток слід назвати схрещування поєднаних порід, типів та ліній, а також використання маркер-залежної селекції.

Відтворення стада – найвідповідальніша ланка у виробничому процесі Глобинського свиногомплексу. Цей процес відбувається на племінному та двох товарних репродукторах. Племінна ферма нараховує більше 1500 чистопородних свиноматок великої білої породи та ландрас. Ця ферма має статус племзаводу свиней породи ландрас та племрепродуктора української великої білої породи. На цій фермі вирощують як чистопородних ремонтних свинок, так і помісних (F_1) свинок цих порід, яких використовують як материнську форму (при гібридизації з кнурами Махgro) на своїх товарних репродукторах, а також продають поголів'я в межах України.

Технологія одержання свинини на свиногомплексі ґрунтується на потоковому способі виробництва, при якому передбачається безперервний і рівномірний випуск протягом року продукції (а відповідно – поточковий і процес відтворення поголів'я).

Осіменіння свиноматок – штучне, дворазове. Воно проводиться у спеціальних приміщеннях, де кожна свиноматка стоїть у індивідуальних станках. Визначають охоту два рази в день (вранці і увечері) за допомогою кнура-пробника, якого проганяють проходами між станками. Важливий стимулюючий фактор для маток-контакт із пробником протягом 5-15 хвилин.

Перше осіменіння свинок проводиться у віці в середньому 8 місяців (230-250 днів) при живій масі 125-135 кг.

Вік першого опоросу – у середньому 12 місяців, при середній живій масі свиноматок великої білої породи 169,7кг, ландрас – 168,6 кг.

При цьому багатоплідність першоопоросок великої білої породи (n=430) склала $11,47 \pm 0,09$ гол., ландрас (n=298) – $11,38 \pm 0,05$ гол. Діагностика і контроль процесу поросності проводиться за допомогою переносних приладів УЗД. Такий контроль нині проводиться чотири рази: на 28-й, 52-й, 74-й день та перед переведенням у цех опоросу.

У перші дні після народження поросят привчають до сосків, з 3-го дня – вільний доступ до води, на четвертий день ставляться годівнички зі спеціальною сумішшю для підгодівлі поросят. На третій та десятій дні вводяться залізовмісні препарати. Відлучення поросят від свиноматок – у 21-денному віці при живій масі не менше 7 кг.

На дорощуванні поросят утримують у групових станках по 25-28 голів у кожному. Підлога решітчаста, є відведені місця для відпочинку. У станку є ніпельні напувалки та годівниця. Поросята не обмежуються у доступі до сухого корму та води.

Поголів'я свинок ремонтної групи (n= 8000 голів) у 2 рази більше за поголів'я основних свиноматок, яке підлягає вибракуванню (25-33% щорічно). Перевірюваних свиноматок – 36,6% від поголів'я основних, перевірюваних кнурів також 36,6% від поголів'я основних.

Інтенсивність росту ремонтного молодняка висока, про що свідчать наведені вище дані репродуктивного використання. Високі показники репродуктивних і продуктивних якостей свиней різних генотипів відмічаються і при проведенні гібридизації.

На комплексі відпрацьована сучасна система відтворення поголів'я свиней, але її удосконалення відбувається постійно, як з точки зору генотипових складових, так і паратипових (технологічних).

Список використаних джерел

1. Шейко И.П. Состояние и пути совершенствования научного обоснования отрасли свиноводства / И.П. Шейко, Л.А. Федоренкова //Таврійський науковий вісник. – Херсон, 2008. – Вип.58. – Ч. II. – С.10-16.
2. Генетика и разведение домашних животных / И. Иогансон, Я. Рендель, О. Граверт. – М.: Колос, 1970. – 351 с.